

ἀπὸ τῆς τραπέζης. Ἐν Μαΐ, Βιέβ τέλος ἤλλαξεν ὁ
ιατρός τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἥτις ἔφερεν αὐτὸν τῇ 7 καὶ
54 λεπτά εἰς Βασιγκτώνα. Ἡ ὅλη πορεία, ἥτις ἄλ-
λοτε μὲ τὰς ταχείας ἀμαξοστοιχίας διαρκεῖ 10 ὥρας,
διήρκε διὰ τῆς ἐκτάκτου ταύτης, μόνον 4 1/4 ὥρας.

Η ΕΝ Τῇ ΦΥΣΕΙ ΑΡΜΟΝΙΑ

Γιὰ ἰδὲς, γιὰ ἰδὲς τὸν οὐρανὸ πόσοι φανοὶ στολίζουν !
Λὲς κ' εἶν' λαμπάδες ποῦ φωτοῦν τῇ θεῖᾳ κατοικίᾳ
Στῇ γῇ γιὰ ἰδὲς τὰ λουλούδα, πόσο λαμπρὰ μυρίζουν,
Πόση 'στὸν κάμπο ρίχνουνε ὠραῖα εὐωδία !

Γιὰ κύττα ἐκεῖ ἀκένωτη, πῶς τρέχει ἡ βροσοῦλα·
Γιὰ 'δὲς τῆς δὲ σῶνεται, νερὸ μαργαριτάρι
Χύνει, ποτίζει τὰ δένδρᾶ, τὰ λουλουδάκια οὐλα.
Γιὰ 'δὲς τὸνα πῶς βοήθᾳ τὸ ἄλλο μὲ καμάρι !

Τ' ἄνθη ρίχνουν τὴν μυρουδιά, ἡ βρούσις τὴ δροσοῦλα,
Τὸ δένδρo δίνει τοὺς καρποὺς, ὁ ἥλιος μᾶς φωτίζει,
Δροσιὰ μᾶς στέλνει τὸ πρωτὴ ὠραῖα ἡ αὐγούλα
Κι' ὁ κάμπος μὲ τὰ στάχυα τοῦ μᾶς τρέφει, μᾶς ψωμίζει.

Γιὰ ἰδὲς, γιὰ ἰδὲς 'ξημέρωσε, ὁ ἥλιος λαμπρὸς 'βγαίνει
Καὶ ὑπερήφανος ψηλὰ ὑψοῦται 'στὸν ἀέρα·
Φεύγουν τὰ ἀστρα χάνονται κανένα τους δὲν μένει,
Γιὰ 'δὲς ὅλα ξυπνήσανε, ἐπρόβαλεν ἡ 'μέρα.

Τὰ ἔργα τοῦ δὲ ὁ καθεὶς πηγαίνει γιὰ ν' ἀρχίσῃ,
Ὁ ἀμπελοργὸς 'στ' ἀμπέλι τοῦ, ὁ μυλωνᾶς 'στὸ μύλο,
Ὁ περβολάρης τὸν ἀγρὸν πάει γιὰ νὰ ποτίσῃ
Κ' ἡ πεταλούδα ξεπετᾷ ἀπ' τὸν ἀνθὸ 'στὸ φύλλο.

'Αρχίσαν τὰ ζωῦφια κ' ἐκεῖνα τὴ δουλειά τους·
Ἡ μέλισσα τὸ μέλι της γυρεύει 'στὰ λουλούδια,
Τὰ χελιδόνια πᾶν νὰ βροῦν τροφή γιὰ τὰ παιδιὰ τοῖς
Κι' ὁ τοῖντζήρας μὲς τῆς ἰτηαῖς ἀρχίζει τὰ τραγοῦδια.

'Ακούσατε, ἀκοῖσατε μιὰ θεῖα μελωδία,
Γιὰ δὲς πουλιὰ ποῦ τραγουδοῦν μὲς σὲ κλαδιὰ δροσάτα.
Μὲς τᾶνθη, μὲς τὰ πουλούδα, μέσα 'στὴν εὐωδία
Καὶ 'στὴ δροσοῦλα χαίρονται τὰ χαρωπὰ τους νηῆτα.

Πάλι τὸ βράδυ ἔφθασε· καθένας θὰ πλαγιάσῃ.
Θὲ νὰ σωπάσῃ ὁ τοῖντζήρας, τὸ θλιβερὸ τ' ἀνδόνι,
Πουλι μεγάλo καὶ μικρὸ θὰ πᾶν νὰ κουρνιάσῃ,
Θ' ἀρχίσῃ τὸ νανούρισμα τῆς νύχτας τὸ τριδόνι.

Τί ἀρμονία θαυμαστὴ 'στὴ φύσι ! τί σοφία !
Καθένα 'ξέρει τὴ δουλειά, ποῦ τοῦδωκ' ὁ Θεὸς τοῦ,
Καὶ πάει ἀπαράβατα μὲ τὴ παραγγελία
Τοῦ Πλάστου καθὼς κι' ὁ Δαβὶδ εἶπεν ὁ ψαλμωδὸς τοῦ !

Σκοτάδι σ' ὅλην τὴ γῇ ὁ Πλάστης θὲ ν' ἀπλώσῃ,
Νὰ κοιμηθοῦνε ἥσυχᾳ ὅλα τὰ πλάσματά του.
Πόσο φροντίζει ὁ Θεὸς γιὰ μᾶς ! Καὶ ὅμως πόσοι
Ἐν τούτοις δὲν δοξάζουν τὸ ἅγιον ὄνομά του !

Πειραιεύς.

Π. Κ. Ἀποστολίδης.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * Τηλεγράφημα ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀπὸ 7 ἑβρίου ἀναγ-
γέλλει, ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὥρισε
τὴν 8ην Σεπτεμ. πρὸς τέλεσιν δημοσίων δεήσεων ὑπὲρ τῆς
ἀναρρώσεως τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Γάρρηνλντ, καὶ
ὅτι πάντα τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικά καταστήματα θέλουνσι,
κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, εἶσθαι κεκλεισμένα.

* * Ἀγγλικὸν τι περιοδικὸν ἀναγράφει τὰ ἑξῆς, ἐξ ὧν
ἀποδεικνύεται, ὅτι αἱ μυῖαι ὀμιλοῦσιν. Κατὰ παρατηρήσεις
ἄγγλου φυσιοδίφου, ἡ γλώσσα αὐτῶν τῶν μυῶν δὲν εἶνε αἰ-
σθητὴ εἰς τὸ ἀνθρώπινον οὖς, αἱ μυῖαι ὅμως μεταξὺ αὐτῶν
ἀντιλαμβάνονται αὐτῆς ἄριστα. Δὲν πρόκειται βεβαίως περὶ
τοῦ βόμβου ὃν συχνάκις ἀκούομεν παρὰ τῶν μυῶν παρα-
γόμενον, διότι οὗτος προέρχεται ἐκ ταχείας τῶν πτερύγων
κινήσεως, ἀλλὰ περὶ ἰδιαιτέρων ἤχων οὓς μεταχειρίζονται
καὶ δι' ὧν συνεννοοῦνται. Οἱ ἤχοι οὗτοι ἐγένοντο αἰσθητοὶ
διὰ τοῦ μικροφώνου. Μυῖα τεθεῖσα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ
ὀργάνου, παρήγαγεν ἤχους καταληπτοὺς εἰς τὸν παρατηρη-
τὴν καὶ προσομοιάζοντας πρὸς τὸν χρεμετισμὸν τοῦ ἵππου.

* * Αἱ Τυνησιακαὶ σημαῖαι αἱ ἀλωθεῖσαι ἐν Σράξ ἀ-
νηρτήθησαν ἐν Παρίσις ἐν τῷ καταστήματι τῶν Ἀπομά-
χων. Μία τούτων ἦτον ἡ σημαία τοῦ Προφήτου, εἶναι δὲ ἐκ
μετάξης πρασίνου χρώματος, μὲ πλαταϊὰν ἐρυθρὰν σειράν.

* * Αἱ γυναῖκες μέχρι τοῦδε ἐξηρουντὸ τῶν ἐπιστήμων
θέσεων ἐν Ἰνδία, ἀλλὰ τώρα μία τούτων διωρίσθη μετε-
ωρολογικὸς ὑπάλληλος ἐν τῇ κυβερνήσει τοῦ Μαδράς.

Λύσεις τῆς ἐν τῷ ἀριθ. 14 Ἀκροστιχίδος.

Ε—ωσφόρος
Σ—άτυρος
Τ—υφῶν
Ι—μερος
Α—φροδίτη.

Ἐλυσεν δ' αὐτὴν ὁ κ. Γεώργιος Ι. Θεόφιλος (Πειραιεύς).

Ἀπλῇ Ἀκροστιχίς.

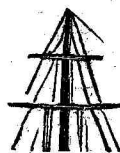
Τοῦ Διὸς θυγάτηρ καὶ Μνημοσύνης τῆς θεῖας,
Ὡ φιλε μου, εἶμαι καὶ πέντ' ὀνομάτων,
Ὡν χίλια διακόσια ἔξ εἶναι τὸ ἄθροισμά των,
Τὰ ἀρχικά μ' ἀποτελοῦν ἐκ τῆς Μυθολογίας.
Τὸ πρῶτον εἶναι παλαιὸν, παλαιατόν τι ὄν
Πρὸς δὲ καὶ δυσἀπόφρευκτον καὶ δημουργικόν,
Τὸ δεύτερον δὲ δικαστὴν τοῦ Ἄδου μοι σημαίνει.
Τὸ τρίτον δὲ θεὰ τις ἦν, θεὰ τις ὀπλισμένη
Προστάτρια δὲ τῶν τεχνῶν ἐφ' ὅλων τε ἐν γένει.
Τὸ δὲ ἀκόλουθον δηλοῖ πελώρια τιν' ὄντα,
Προσέτι κ' ὑπεράνθρωπα κατέχοντα προσόντα.
Τὸ δὲ ἀκόλουθον ποῦ εἶν' τὸ τελευταῖον ἀπ' ὅλα
Εἶναι δὲ μία ἐκ πασῶν παντὸς τοῦ ἔτους ὥρα.

Γ. Ι. Θεόφιλος.

ΓΡΙΦΟΣ 4.

Χρ

Χρ

Τ

ου

Δημητ. Στάης.

Τῷ πρώτῳ πέμψοντι πρὸς τὴν διεύθυνσιν
τὴν λύσιν τοῦ παρόντος γρίφου δωρεῖται ὑπὸ
τοῦ γράψαντος «Ἡ καταστροφή τῶν Γεννη-
τῶν» τοῦ κ. Στεφ. Θ. Ξένου.